

A înmugurit iubirea

Alina Cristian

A înmugurit iubirea

Când nourii se limpezesc, ca și gândul ațipit
Și iar înaripatele brăzdează cu prezența zarea,
Privesc tăcut cum primii veseli muguri s-au trezit,
Zâmbind sub alintarea delicată a razelor de soare.

Și-așa, surâsul tău timid în colțul gurii,
Mă face să zâmbesc, pierdut în gânduri
Și-ți urmăresc al pasului tău frumos umblet,
Fără să știi că-ți sunt captiv în zâmbet.

Marea te-mbrățișează ca pe-o răsfățată,
Cu sărutări ți-atinge pasul prins de val...
Nimic nu-ți tulbură privirea-nseninată
Și pescărușii te-nsoțesc ca-ndrăgostiții, pân' la mal.

Eu te petrec cu gândul până ochii mi te pierd,
Te-nghite marea cu îmbrățișările-nspumate...
Neputincios mă simt ca un copil timid...te chem,
Dar marea mi te-napoiază parcă mai frumoasă.

În soare, părul tău strălucește ca nisipul,
Ca o sirenă te unduiești, apropiindu-te de mal...
Iar inima mea se face tot mai mică,
Oare o să cutez să mă arunc cu tine dus de val?

Ochii îți scapără reflecțiile apei cristaline,
Surâsul tău încă mă poartă printre codri verzi...
Iubirea mi-a înmugurit ca primăvara-ntreagă
Și te urmez oriunde, fără să mă-mpotrivesc.